

НЕЗАВИСИМЪ ВЕСТНИКЪ.

Редактори: *В. Станчевъ и Ив. Димитровъ*
 Редакция ул. В. Левски 40 — Телефонъ № 252.

Абонаментъ: За година — 70 л.; за 6 м-ца — 40 л.;
 чужбина — 140 л. Обявления: на 1 стр. — 3 лв. кв.
 см.; на 2 стр. — 2 лв. на кв. сантиметръ.

Брой 1 лв.

Ив. Димитровъ.

Миналото и промѣнитъ въ управлението

Народа помни добре епохата на бившия нашъ царь Фердинандъ, който презъ всякото време на царуването си се ръководеше отъ следното: да закрепил личния режимъ въ страната и бже винаги въ услуга на централнитъ сили, тогава Германия в Австр-Унгария.

Тази противонародна и сервилна политика на времето заслужаваше неговитъ орджия и обваждаваше възхителитъ му — Германофииятъ. Но като вошка политика, която гради на ивсѣкъ, последовителитъ отъ нея не можеха да бждатъ други, освенъ царь Фердинандъ да абдикира и напусте България, а ний, Българитъ, да понесемъ последицитъ отъ неговата политика.

За тази политика народа не жалева повече да си спомня, нито пъкъ мисли, че има условия за единъ похватъ къмъ личния режимъ. Колкото и това да не е възможно, все още се намиратъ въ страната ни консервативни елементи, които ож тѣй навени да мислятъ, че сж въ състояние да върнатъ това минало. Все още се намиратъ политици у насъ, които въ този моментъ, когато България е поставена вие въ вътрешно и външно отношение, могатъ да мислятъ, че не е нужно да стане никаква промѣна въ управлението ни пъкъ, ако се наложи такава, лицата да изхождатъ отъ тѣхната ереда, безъ да държатъ смѣтка, дали тѣзи хора ож годни да управяватъ и народа дали ги желява. Да се мисли така не е нито умно, нито пъкъ може да одобри това българския народъ. Този народъ, въ своето болшинство селски е проникнатъ отъ идеитъ на умерената демокрация, която е решително противъ личния режимъ и ва запазване конституционно парламентарното управление въ страната.

На тази база, проникнатъ отъ това съзнание, днесъ, когато се заговоря въ парламента и печата за една промѣна въ управлението, народа е на мнение тя да стане въз основа това, което повелява конституцията; да се прецени добре вътрешното и външно положение на страната и се привлекатъ въ управлението всички демократични организации — най вече селянитъ като факторъ въ стопанския и економически животъ, и безъ сътрудничеството на които е невъзможно да се изтръгне България отъ лошото вътрешно и външно положение.

Сжбитията отъ миналия месецъ.

Жельзопатната линия Левски — Ловечъ биде открита тържественно отъ Негово Величество Царя. Тая линия съзрва хубавитъ села отъ долината на р. Осъмъ, въ казания участъкъ, съ централната ж. п. артерия. Тя иде да потвърди, че българския духъ на творчество и трудъ сж по силни отъ всички материални и духовни несгоди въ живота на страната.

Арестуванитъ български студенти въ Скопие продължаватъ да стоятъ въ затвора и чакатъ сжда на сръбската натрапническа властъ въ Македония. Страдатъ и гинатъ младитъ македонски интеллигентни сили, само защото не се отказватъ отъ рода си и езика си.

Цинцарскитъ издателства на българскитъ население въ Добруджа, толерирани отъ ромжиската власт, се пренесоха отъ селата и въ гр Добричъ Освенъ заграването по най вандалски начинъ имота на българскитъ селяни въ Добруджа; цинцарска тѣпла е развила и разграбила печатницата на българския в. „Курьеръ“ въ Добричъ.

Въ Солунъ сж осъдени на смъртъ отъ гръцкия сжда двама македонски българи заподозрѣни въ готвеніе атентати. Това сж още две сжпи жертви на многострадална Македония.

Въ Романия искатъ принцъ Карелъ да вземе престола. Селската партия и армията искатъ това, но днешното реакционно ромжиско правителство иска да управлява страната съ регентския съветъ.

Министъръ председателя М Братияно се помина неочаквано. Смѣта се, че съ неговата смъртъ се разчистаа пътя зъ скорошно завръщане на принцъ Карелъ на престола.

Двата конгреса — тоя на български Народенъ Земледѣлчески Съюзъ въ Пловдивъ и на радикало демократическата партия въ София обнадеждиха общественитъ срѣди за скорошна промѣна въ управлението на страната. Конресътъ на земледѣлци бже масово посетенъ. Въпреки разгорещенитъ страсти на нѣкои по буйни елементи, благоразумието на положителнитъ хора отъ съюза наделя и въ висшия управителенъ сжветъ бидоха избрани сериозни и честни хора.

Конгресътъ на радикали бже по малочисленъ и завърши съ изглаждане на недоразумѣнията, проявили се до степенъ на разцепление по време на последнитъ законодателни избори.

Съюзнитъ договоръ между Франция и Югославия даде като логическа послѣдница новъ такъвъ между Италия и Албания.

Тоя новъ договоръ не възбужда оудване още по вече у насъ, които познаваме балканската действителностъ — сърезованіе между великитъ сили за надмощие на балканитъ.

Кога ще дадатъ помощъ за театра и варненскитъ нотабилъ?

Дз колкото ни се простиратъ сведенията, до сега, за фонда за изграждане градския театръ сж събрани близо единъ милионъ лева.

За да кажемъ истината, трѣбва да признаемъ, че тази сума е събрана главно отъ чиновници, еснафи, работници, войници и др. — дреб-

Домакини и гостилничари, модерната фабрика за консерви **‘ЧЕРНО МОРЕ’**

на С. Капитановъ & Н. Вълковъ — Варна

е приготвила въ изобиліе всякакви видове консервирани зеленчуци, като **ВАМЯ, ГРАХЪ, ЗЕЛЕНЪ ВОВЪ, ГОВЕЧЪ, ПИПЕРКИ, САЦА** отъ **ДОМАТИ, ИМАМЪ БАЯЛДЖ** и др.

Сжщо отлични компоти

отъ: **зарзали, праскови, вишни, череши, сливи** и др. плодове. Тая година консервитъ сж много сполучливо приготвени и на **най ниски цени.**

Дирете консервитъ отъ фабриката „ЧЕРНО МОРЕ“ въ всички бакалии и деликатесни магазини, а най голѣмия депозитъ е **ВЪ ЗЕЛЕНЧУКОВИЯ МАГАЗИНЪ** на **ГЕНО ПЕЕВЪ**, улица 6 Септември № 28.

Варненската Популярна Банка

РАЪДАВА НА ЧЛЕНОВЕТЪ СИ

ПЕРНИШКИ ДОБРОКАЧЕСТ. КАМЕННИ ВЪГЛИЩА

на конкурентни цени.

ни сжществуванія, отъ които нѣй вече се посѣшаватъ кинематографитъ и театритъ. Тѣзи дребни сжществуванія, лишени много често отъ възможностъ да задоволятъ нуждитъ си отъ първа необходимостъ, жертвуватъ ежедневно и последния си левъ за по скорошното изграждане на градския театръ. Ние ги похваляваме за тѣхното великодушие, проявено въ случая, съ което тѣ сж дали и продължаватъ да даватъ доказателства, че сж добри българи, които милеятъ за родното изкуство, и сж готови всичко да жертватъ за културно повдигане на града ни.

Но ако бѣднитъ варненски граждани сж могли до сега да дадатъ близо единъ милионъ лева за изграждане на Градския театръ, колко трѣбааше да дадатъ нотабилитъ на този градъ?

Колко трѣбаше да дадатъ търговци, индустриалци, банкери и лихвари, които сж притежатели на огромни богатства и капиталы?

Кога най сетнѣ ще се решатъ да дадатъ своята помощъ въ полза на театра, за да ускорятъ неговото изграждане?

Извъснитъ български гражданинъ Кудооглу е жертвувалъ въ Пловдивъ милиони за благотворителни цели, а богаташи въ нашия градъ, които може би го превзходствуватъ по състояние, не сж последвали и до днесъ негова примеръ!

Ще бжде за насъ тържественъ день, сжбитие, ако видимъ и нашитъ състоятелни граждани да проявятъ своето великодушие — да запишатъ по голѣми суми въ полза на фонда за изграждане Градския театръ.

Едно пояснение.

По поводъ статията „Наши Нрави“, помѣстена въ бр. 28 и 29 на вестника г-нъ Дръ Борисъ Неновъ, началникъ на Военната Първостепенна Болница въ Варна, ни отправи служебно писмо № 1076, съ което иска да му съобщимъ името на автора, за да го дадѣмъ подъ сжда за обида и клевета!

Съ повторно служебно писмо № 1137, сжщиятъ е въ ултимативна форма, иска да строимъ това до 5 т м., защото въ противенъ случай — редакцията подъ сждъ!

Нигде не е прието редакциятъ да изнасятъ имената на авторитъ по тоя начинъ, както иска почтени докторъ.

Той вмѣсто да губи време да дири автора, по добре би сторилъ да излезе и спровергае писаното, за да се очисти предъ обществото и началството и чакъ тогава да подири удовлетворение.

По този поводъ има да добавимъ, че личността на почувствавалия

се за уязвенъ докторъ не ни е интересувала. Изглежда, че и авторъ на „Наши Нрави“, г-нъ Б. Доброполски не се занимава съ личности, а принципно и обективно изнася отрицателни прояви въ общественія ни животъ, съ цѣлъ да лѣкуваме злото, което подронва основитъ на държавата. Доказателство, на това е обстоятелството, че никде не се споменуваше името на доктора въ статията.

По случая провѣрихме дали авторъ на „Наши Нрави“ не е въведенъ въ заблуждение. Провѣрихме цитата отъ Държавенъ Вестникъ брой 62 отъ 21 Юний т. г. списъкъ № 15, кадето въ пореденъ № 48 е посочено името Дръ Борисъ Неновъ, отъ гр. Добричъ.

Справихме се съ списъка на офицеритъ, официално издание на шаба на армията отъ 1918 г. кадето на стр. 590, пореденъ № 3, Дръ Борисъ Неновъ, е посоченъ отъ в. Д. Сахране, Казанлъшко, роденъ на 12. IV, 1872 г., започналъ службата си 18. V 1900 година — значи има точно 27 години служба.

Провѣрихме въ счетоводството и установихме, че освенъ бюджетната заплата, Дръ получава и добавъчна такса „за ползуване друга частъ“.

Вземихме телефона и запитахме управлението на памучната фабрика иматъ ли лѣкаръ, кой е той и каква заплата му се плаща? — Отговориха ни, че платенъ лѣкаръ на фабриката е Дръ Борисъ Неновъ.

Следъ всичко гореизложено ясно е, че въ статията „Наши Нрави“ нѣма никаква обида, нито клевета, по отношение на Дръ Б. Неновъ. Черноморска Камбана.

Б. Доброполски.

Наши Нрави.

Проявата на грабителски инстинкти средъ нѣкои виши чиновници ширящата се корупция въ страната сж предизвикали раздвижение средъ запесното офицерство. Варненското д-во въ две послѣдователни събрания е дало възможностъ на своитъ членове да изкажатъ болкитъ и разбираніята си по всички отъ общеполезенъ интересъ въпроси. Мнозина доблестни членове сж се изказали противъ царящата корупция, неправди и др. вредни прояви, като сж поискали изкореняването на тези надъзи първомъ средъ дружественитъ членове.

Хеала на бившитъ водачи на въоржжения народъ.

Корупцията и грабителскитъ инстинкти не царятъ само средъ чиновницитъ. Тѣхната проява се чувстава и средъ хора на свободнитъ професии.

Този пътъ, думата е за нѣкои

лѣкари, които сж се изложили предъ обществото съ своята алчност. И това се върши отъ интелигентни люде! Ние не бихме повѣрвали, ако не бѣхме узнали за следнитѣ случаи:

За тежко болень повикватъ презъ нощта лѣкарь, който вмѣсто незабавно да отиде да даде първа помощ на болния, упреква, за гдето не му е взетъ новъ фойтонъ; следъ като му е билъ доставенъ такъвъ, той се е съгласилъ да отиде при болния.

Другъ единъ лѣкарь, когато повикватъ за да преглежда болно дете, иска хонораръ 300 лева!

Трети некрасивъ случай. Бѣдна госпожа, която отъ интензивенъ трудъ презъ войната заболѣва, отива при лѣкарь да се преглежда, и за този прегледъ, който е траелъ само петъ минути, той ѝ е поискалъ 200 лева!

А какво да кажемъ за търговията, която се върши съ най ценното за човѣка — здравето въ нѣ кои частни болници? Тамъ, до колко ни осведоми единъ лѣкарь, болни сж плащали за операции, безъ да бждатъ оперирани.

Всички тѣзи случаи възмушаватъ и ние намираме, че е вече време санитарнитѣ власти навсѣкжде въ страната да упражняватъ по-ефикасенъ контролъ надъ тѣзи частни лѣкари и болници.

Не е зле едновременно да си вземе бележка отъ всичко това и редактора на в. „Здравна Просвѣта“, който би трѣбвало да бичува съ сжщия куражъ и тѣзи свои самозабравили се колеги. съ какъвто често бичува упражняющитѣ народната медицина баби.

Дано почувствувателитѣ се за уязвени отъ „наши нрави“ грешници не почнатъ да дирятъ и тѣ „автора“, за да го дадатъ подъ сждъ „за обида и клевета“.

Иначе ще свършимъ живота си въ затвора . . .

Български нрави . . .

Богданъ Ивановъ.

Запасенъ Подполковникъ

Една ценна книга.

Напоследъкъ нашата литература се обогати съ една ценна въ всѣко отношение книга „Войникъ и гражданинъ“, отъ Началника на първокласния Варненски гарнизонъ, отъ генералния щабъ, г-нъ полковникъ Соларовъ.

Самото заглавие най-красноречиво говори за интимната мисль, която е импулсирала автора при съставянето на тая единствена по рода си книга. Като добъръ гражданинъ и българинъ въ частности, той не може да остане престожно индиферентенъ, на оная реалност, отъ резултатитѣ на която много основателно се страхува.

Схващайки, че голѣма частъ отъ нашата младежъ е дерайлирала отъ пжтя, завещанъ отъ титанитѣ на нашето освободенне, автора се стреми да спре едно главоломно падение. Но какъ ще стане това? Ето задачата, която той си е поставилъ и тѣй блѣснаво разрѣшилъ.

Насъ ни трѣбватъ добри граждани, се провиква автора. Насъ ни трѣбватъ хора съ високи граждански добродетели! Но кжде да се култивиратъ тия добродетели? Ето капиталния въпросъ; върху който той се е дълбоко замислилъ, за да дойде до най-правилното разрешение, че казармата трѣбва да бжде и въ бждаще оная свещенна ограда, подъ покрива на която ще се култивиратъ всѣчки добродетели които ще бждатъ единъ сигуренъ параванъ на младежъта, когато последната се плъзне по бурното море на живота.

Чрезъ войника автора иска да създаде честния, доблестенъ, и творчески гражданинъ. Той задава на казармата една много по обширна задача, като излиза изъ теснитѣ рамки на специфичното, за да даде криле на армията до степенъ, че последната да изиграй ролята на фокусъ, гдето днесъ ще се събира всичко, за да се прѣсне угре съ най голѣма сила и светлина. Съ една дума, авторътъ иска

днескашниятъ войникъ да бжде утрешенъ доблестенъ гражданинъ.

Като основа на всичко, той поставя морала, култивиранъ отъ църквата. Той призовава религията на помощъ безъ която чувствува своята слабостъ, Автора като улавя ржка за ржка църквата и казармата, подканва ги за сдружна работа съ салната увъреностъ, че само това е единственото срсество по пжтя къмъ разрешение толкова трудната му задача.

Горещо препоръчваме тоя цененъ приносъ и ние се любуемъ отъ надеждата, че уважаемия г-нъ полковникъ ще даде възможностъ на всѣки гражданинъ да я има въ своята библиотека, като тѣй ценна книга, която трѣбва да проникне и въ най бедната българска кжща.

Морска трибуна

Б. Станчевъ.

Първиятъ Български Риболовенъ Корабъ „ПЕРУНЪ“.

Едно събитие отъ крупна величина е пристигането на първия български риболовенъ корабъ въ гр. Варна.

Слава Богу! ще кажемъ ние, че българина едва следъ 50 години свободенъ животъ, почна да разбира, че морето е неизчертаемъ източникъ на богатства и че морския риболовъ може да бжде единъ дохожденъ отрасълъ на народното стопанство.

Морскиятъ ни риболовъ до не давнашно минало се намираше изключително въ ржцете на чужди елементи. Всевъзможни гърци и гагаузи и джесъ още се ширятъ по родния брѣгъ и събиратъ богатствата на българското море. Макаръ и съ първобитни средства за риболовъ, всевъзможни типове съ тъмно минало, които безъ да навнасятъ кравата си въ морето, натрупаха отъ риболовство огромни богатства, построиха грамадни кжщи.

Днесъ родното рибарско училище въ гр. Варна се злочи съ мощно помагало за правилното обучение на ученицитѣ и въ риболовъ на открито море.

Първиятъ ни риболовенъ корабъ „Перунъ“ е законтрактуванъ на 21 февруарий 1925 година при Корабостроителницата Wiener Werft въ Виена — Австрия за 5.449.912 лева, съ задължение да бжде предаденъ въ Варненското пристанище на 1 Октомварий 1925 год., обаче той пристигна тукъ едва на 30 ноемварий т. г. т. е. съ закъснение повече отъ 2 години.

Българска работа! ще каже читателю; по добре късно, отколкото никога — ще добавимъ ние.

Корабътъ е двумачтовъ моторенъ вътреходъ, въоръженъ съ смесено рейково и гафелно въоръжение. Той е снабденъ съ всички модерни уреди за риболовъ въ открито море и представлява подвижна школа за обучението на ученицитѣ рибари, които ще могатъ спокійно да оставатъ продължително време въ морето.

Корабътъ „Перунъ“ има удобни помещения за ученицитѣ и команд. персоналъ; хамбари за уловената риба, за риболовния инвентаръ, за замразяване на рибата съ ледъ; кухня, артели, шерпа за сладка вода и др. приспособления.

Ние искрено поздравяваме всѣки инициатори и участници въ доставеното на първиятъ рибарски корабъ и дано Богъ помогне „Перунъ“ да послужи за мощенъ кдръ на бждащия още по мощенъ български рибарски флотъ и съ това да докажемъ че сме достойни за морето, съ което щастливо провидение то ни е дарило.

Българското Корабостроително Императивно Д-во „Българинъ“ въ гр. Варна. ежедневно печели свои привържаници средъ обществото. Хората на новоизбранитѣ управителни тѣла внушаватъ пълно довѣрие за скорошното реализиране целитѣ и задачитѣ на дружеството. Управителниятъ съветъ се е конституиралъ на

21 Ноемварий т. г. така: председателъ *Илия Петрушевъ* — държавенъ адвокатъ, подпредседателъ *Кръстю Петковъ* — търговецъ, секретаръ *Инженеръ Велико Маджаровъ* — началникъ работилницитѣ въ Варненското пристанище и членове: *Андрей Шотовъ* — техникъ-индустриалець, *Кириль Тасковъ* — търговецъ, *Иванъ Кремъковъ* — морски експортъръ и *Филипъ Рафаиловъ* — банкеръ.

Въ прѣсѣвителния съветъ влизатъ: *Аврамъ Тодоровъ* — окръженъ донъченъ началникъ, *Жеко Желябовъ* — общественникъ — адвокатъ и *Леонъ Майеръ* — счетоводителъ

Постоянниятъ управителенъ комитетъ на дружеството се състои отъ 3 членове: *Илия Петрушевъ*, *Кръстю Петковъ* и *Инженеръ В. Маджаровъ*.

Патронията празникъ на моряцитѣ „Св. Николай“ ще бжде отпразнуванъ тържественно на 19 Декемварий. Стюжа на българскитѣ моряци въ Варна устройва по случая, въ сжбота на 18 Декемварий, въ юнашкия салонъ, моряшка вечеринка съ много интересна програма. Ще има томбола — алегри съ много хубави предмети.

ХРОНИКА

† Никола Кр. Мирсия, 43 годишенъ, запасенъ капитанъ, адвокатъ, бившъ окръженъ управител, воененъ прокуроръ, председателъ на училищното настоятелство и общински съветникъ въ Варна, скоропостижно почина на 4 т. м. въ 9 часа вечерята, оплакванъ отъ всички. Съ своя благъ характеръ, безукоризненна

Книги за 2000 лв. безплатно

Всички, които се запишатъ на нашитѣ тазгодишни издания, в иминно: Бисери, Любими романи „Достоевски, Глобусъ, Литературни новини“, ще получатъ книги безплатно за 2000 лв., наши ново отпечатани издания.

Съчиненията на Достоевски се превеждатъ и редактиратъ за нашето книгоиздателство отъ най добритѣ ни преводачи и литератори: Д. Подвързача, Людмилъ Стояновъ, Николай Райновъ, Цв. Минковъ, Ст. Чилингировъ, Н. Т. Фолеръ и пр. и пр.

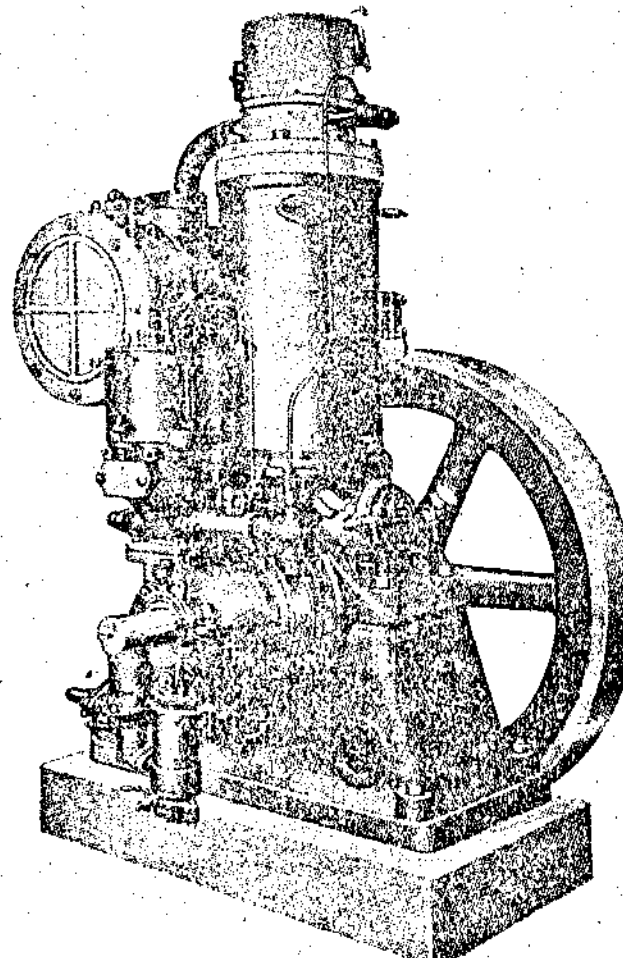
Бисери въ първата си още годишнина бѣ всички библиотеки у насъ по качество, тиражъ и достъпна цена. Срещу 220 лв. съ пощенски разноски ледохме надъ 150 коли четиво, надъ 2000 пълчи съ текстъ и голѣми страници, портретитѣ на авторитѣ за всѣчки романи, предговори отъ най добритѣ наши литератори като проф. М. Азнаудовъ, проф. Дръ К. Гжлабовъ, проф. Дръ Ас. Златаровъ, Людмилъ Стояновъ, Д. Б. Митовъ и пр.

Тая година „Бисери“ и „Любими романи“ ще дадатъ, срещу сжщия абонаментъ, пакъ толкова четиво и пакъ съ сътрудничеството на най добритѣ ни литератори. Всички книги сж наши новоотпечатани издания, а не стари бракувани романи, съ каквито други „издателства“ у н. съ проектиратъ да попълнатъ библиотекитѣ си тая година, и съ това да хвърлятъ прахъ въ очитѣ на навиния читателъ. Ние нѣма да пълнимъ нашитѣ библиотеки съ стари книги, на които само корицитѣ сж сменени, а предъ всячко съ нови и сега отпечатани издания.

Абонирайте се и се увѣрете. Нека всѣки самъ си направи заключение, кои библиотеки у насъ сж най хубави, най голѣми и най естини. Искайте поаяни напрасо отъ

Книгоиздателство

ИВ. Г. ИГНАТОВЪ & СИНОВЕ
Клементина II — София.

Моторъ ТОНТЕЛЪ

Техническо бюро — машиненъ складъ

Инженеръ Георги Буковъ

ул. Мария-Луиза № 103

Телефонъ № 2795

складъ на съединенитѣ германски машинни фабрики за разни земледѣлчески и индустриални машини, мотори — всички видове и голѣмини, мелници, динамомашини, стругове, помпи, рубрини — разработва проекти — извършва ремонти. Проекти и ултввания безплатно.

На разположение опитни инженери и монтьори. Цени фабрични. Изплащания най изгодни.